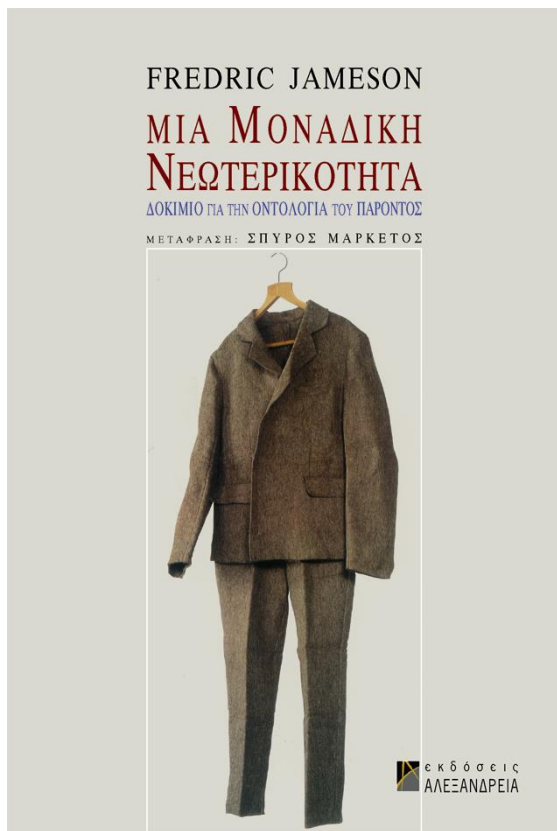

-ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ-

Φρέντρικ Τζέιμσον

**ΜΙΑ ΜΟΝΑΔΙΚΗ
ΝΕΩΤΕΡΙΚΟΤΗΤΑ**Δοκίμιο για την οντολογία του
παρόντοςISBN 978-960-221-389-6, σχ.21x14, σελ
263, α' έκδ. Οκτώβριος 2007,
τιμή:19,00€ (χωρίς Φ.Π.Α.)

Μολονότι πιστεύω πως η μόνη ικανοποιητική σημασία της νεωτερικότητας έγκειται στη σύνδεσή της με τον καπιταλισμό, στο εκτενές δοκίμιο που ακολουθεί θα προσεγγίσω το ζήτημα από ένα μάλλον διαφορετικό και μη ουσιοκρατικό μονοπάτι.

Ας πούμε, χάριν συντομίας, πως θα είναι μια τυπική ανάλυση των χρήσεων της λέξης «νεωτερικότητα», η οποία κατηγορηματικά θ' αποφεύγει να προεξοφλήσει ότι υπάρχει μια ορθή χρήση της λέξης που απομένει να την ανακαλύψει κανείς, να την εννοιολογήσει και να την εισηγηθεί. Είναι ένα μονοπάτι που θα μας οδηγήσει σε μια συναφή έννοια της αισθητικής σφαίρας, το μοντερνισμό, στον οποίο μπορούμε να βρούμε, και πράγματι θα βρούμε, ανάλογες αμφισημίες. Αλλά ο μοντερνισμός με τη σειρά του θα μας οδηγήσει, απρόσμενα, στη δική του πρόσφατη ιστορία και στις τύχες του, κι έτσι το δοκίμιο θα κλείσει όχι με την ανάδυση κάποιας μεταμοντέρνας νότας, όπως θα μπορούσε ίσως να προσμένει κανείς, αλλά μάλλον με αυτή την ειδικά ιστορική έννοια περιοδολόγησης που θέλω να ονομάσω ύστερο μοντερνισμό. Το σχέδιό μας λοιπόν είναι να κάνουμε την ιδεολογική ανάλυση όχι τόσο μιας έννοιας όσο μιας λέξης. Αυτό που καταστατικά μας ταλαιπωρεί σε μια τέτοια ανάλυση είναι ότι, όπως με το τζάμι που προσπαθείς να το δεις την ίδια στιγμή που κοιτάζεις από μέσα του, πρέπει να επιβεβαιώσουμε την ύπαρξη ενός πράγματος ενώ συγχρόνως αρνούμαστε πως αυτό συνδέεται με τον όρο που υποδηλώνει την ίδια του την ύπαρξη. Ή ίσως θα ήταν προτιμότερο να παραδεχθούμε πως, όσο απαράδεκτες και να είναι όλες αυτές οι εννοιολογήσεις που προσελκύει γύρω της η λέξη «νεωτερικό», άλλο τόσο είναι και αναπόφευκτες.

(Από τον Πρόλογο του συγγραφέα)

Η ουτοπική ελπίδα του Τζέιμσον είναι να σώσει το μέλλον από το ατέρμονο παρόν, να διαπεράσει το ιδεολογικό πέπλο της νεωτερικότητας και να ανακαλύψει τις αντιφάσεις που την περιορίζουν. Κι ωστόσο ο κοινωνικός κόσμος που περιγράφει, αυτό που αναφέρεται στον τίτλο ως μια «μοναδική νεωτερικότητα», φαίνεται να αφήνει ελάχιστο χώρο για την ύπαρξη τέτοιων αντιφάσεων. Λες και, εκλείποντας από τον ατέρμονο κόσμο της νεωτερικότητας, η Ουτοπία έχει αναγκαστεί να περάσει στην παρανομία. Απούσα από τον κόσμο, ζητάει καταφύγιο στο νου του κριτικού.

Paul Stasi